

(המשך מעמוד 25)

לארולף היטלר היו יחסים הדוקים עם בת אחותו החורגת, נערה בשם גלי רבאול. טיב היחסים האלה לא הוברר מעולם. שנתיים לפני שהגיע היטלר לשלטון, היא התאבדה. היא נמצאה ליד המכתבה שלה, כשכרוריאקוד בראשה. לפנייה היה מונח מיכתב לאמה, שלא הספיקה לסיימו.

סוכובשנר של הארבי"א

אחרי שכל הפרטים האלה פורסמו עליידי ניויורק טיימס. מצא כהנא, כנראה, לנכון לתרצם בצורה כלשהי, כדי להסיר מעליו את החשדות. הוא עשה זאת בראיון שהעניק לירחון העירום האמריקאי, פלייבוי, שפורסם לפני תריסר שנים, באוקטובר 1972.

עצם הופעתו של הרב הדתי-קיצוני, המבקש לחסל את הרמוקרטיה החילונית כדי להקים ריקטטורה דתית-לאומנית בעיתון פורנוגרפי מלמדת הרבה על יושרו. למען הפירסומת מותר הכל.

בסעם הראשונה הודה כהנא שפעל בשירות הבולשת הסודית האמריקאית — ארבי"א

סיפר כהנא: "בתחילת שנות ה-60 הקמנו, חברי ואני, מכון למחקר, עברנו הרבה למען הממשלה האמריקאית — מישרי-החוק. הפנטגון, ב-1963 ביקשה מאיתנו סוכנות ממשלתית לערוך מחקר בקרב קבוצות קיצוניות, במיוחד בימין". כהנא לא רצה לספר איזו סוכנות היתה זאת. רק תחת לחץ המראיון האמריקאי, הודה: "טוב, אז זה היה הארבי"איי שהתקשר עימנו... ביצענו עבודה תמורת תשלום."

איזו מין עבודה? מה נקרא "מחקר"? מה היה השכר?

כהנא: "התבקשנו לחקור את אגודת ג'ון בירץ... נעשית, אפוא, חבר באגודה."

פסקים מעטים, אך הרבה סימני-שאלה. ראשית: מדוע אמר תחילה "קבוצות קיצוניות, כמיון ב"מין", אך מוכיח לאחר-מכן רק קבוצה אחת? מן הניסוח הראשון ברור שביצע, "חקירות" גם לגבי קבוצות לא-איימניות, ולגבי מיספר קבוצות. מדוע התחמק מכלליות זאת?

נראה שכהנא סבר שבילוש אחרי קבוצה אנטי-שמית שנואה יראה מכובד יותר מבילוש אחרי קבוצות שמאליות, במלשין בשכר.

שנית: אגודת ג'ון בירץ (הנקראת על שם סוכן אמריקאי, שהסתגל לסין ונעלם שם), היא אגודה פאשיסטית מוכהקת, בלי הסוואה. מדוע היה הארבי"איי זקוק דווקא לשני יהודים כדי לחקור אגודה זו, שלתוכה הסתגנו מאות סוכני ארבי"איי? כל זה תמיה ביותר, וגם לא כל-כך משכנע.

הדבר הבטוח היחיד הוא שמאיר כהנא היה חבר בכת השאישטית הקיצונית ביותר בארצות הברית, והיה לו די זמן להשתלם בשוטותיה.

בצורה זו גם מצא כהנא אליבי לפרט הבולט-נעים, שהתגלה קודם לכן: שהסתיר את זהותו היהודית, התיימר להיות נוצרי ונשא שם נוצרי. אליבי מושלם: "הצטרפתי לאגודת ג'ון בירץ" תחת השם מייקל קינג. מוכן שאי-אפשר היה להצטרף לחבורה זו בשם מאיר כהנא, ביליתי עימם שנתיים וחצי ולמדתי הרבה. שתי המילים האחרונות נבונות, בלי ספק, הספק מתעורר לגבי השאר.

ועוד תוספת קומית ממש: "פעם אחרי פעם היה עלי למצוא תירוץ כדי שלא להשתתף בפגישות שהיו בערב-שבבות". זוהי כמעט קומדיה: רב אורתודוקסי, בשליחות-בשכר של הבולשת, חבר בקבוצת אנטי-שמית מפורסם. מקפיד על מיצות השבת, צחוק בשולי העולם התחתון הפוליטי, כשטח ההפקר שבין שיגעון וסרט-בלשי זול.

מישחקי הליגה הלאומית

מדוע חזר קינג להיות כהנא? זה קרה ב-1968.

בשעה שבארץ עברה מילחמת ששת-הימים, ושוחררי-ישראל מכל העולם נהרו אליה בשעת חרדה לארצם, היה כהנא עסוק עדיין במילחמת ויאטנאם. יחד עם חורבה עסק בכתובת ספר על יחס היהודים למילחמת ויאטנאם, כדי להוכיח שעל היהודים להילחם בקומוניזם, ושהווי יהודי אינו יכול להתקיים במישטר קומוניסטי. על הספר חתמו שני אנשים בעלי שלושה שמות — יוסף חורבה, מייקל קינג ומאיר כהנא. מניין בא הכסף? מאנשים פרטיים. שהרגישו צורך להוציאו.

ידוע שנימים הם מימנו שרותי-הביטחון האמריקאים אלפי ספרים ומאמרים מסוג זה. זה היה עסק משתלם. מול אמריקאי, שהאמין, לדבריו, כי חורבה הוא איש מוסד-הביטחון של אצות-הברית (סי-איי-א), הציע לו לכתוב ספר על צפון ויאטנאם. חורבה הביא לו את מייקל קינג, כמומחה להסתננות פוליטית ולאירגונים מוסווים. המ"ל היה בטוח, לדבריו, שקינג מתאים לתפקיד מפני שיש לו גישה ישירה למקורות-המודיעין של סוכנות-הביטחון.

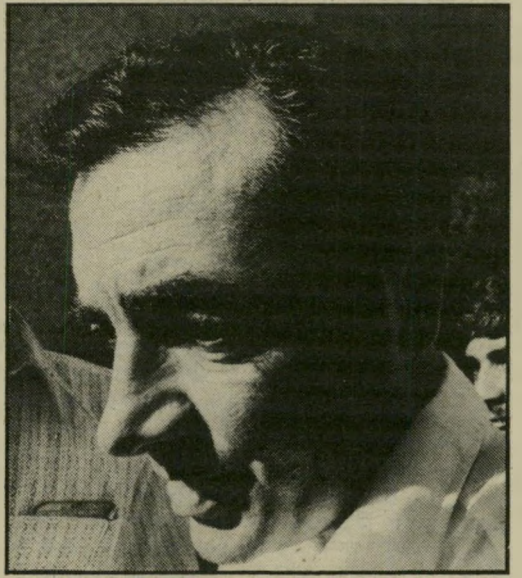
בינו 1968 — שנה אחרי מילחמת ששת-הימים — עוד הופיע כהנא בפני הוועדה לפעולות אנטי-אמריקאיות של הקונגרס האמריקאי — מוסד שהיה ידוע-לשמצה באמריקה, ששרד

מתקופת ציד-המכשפות, ושהיה קשור קשר אמיץ עם הארבי"איי. אולם בינתיים חלה תמורה גדולה בחייו של כהנא. הוא נסרד מחורבה, ויצא לדרך עצמאית. כי בינתיים גילח גילוי גדול.

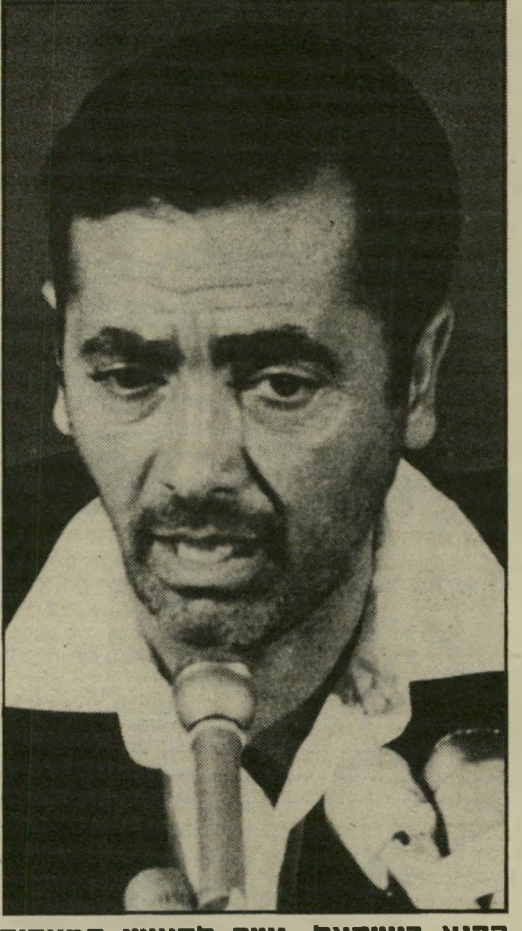
מילחמת ששת-הימים יצרה תמורה יסודית ביהדות האמריקאית, עוררה בקרב הנוער היהודי התלהבות לאומנית ללא-מצרים. כהנא הריח שכאן נולדה סוף-סוף ההזדמנות הגדולה שהוא חיכה לה כל חייו, ושחמקה מידיו בכל ניסיונותיו עד כה. הוא הקים את "הליגה להגנה יהודית".

העיתוי היה מצויין, שרותי-הביטחון האמריקאים הודאגו עליידי התקופות החרשה של הכושים, שהקימו אירגוני-מילחמה שונים, כמו הפנתרים השחורים, תמיכת הליברלים היהודיים, אירגונים אלה הראו גם את המניי היהודים, שהסתכסכו עימם על רקע מקומי. היהודים היו בעלי-בתים, החנוונים והמורים בגיטאות הכושיים, והכושים ביקשו לגרשם משם, תוך שימוש בסיסמאות שגבלו לא פעם באנטישמיות קלאסית.

הליגה ניצלה מצב זה. היא נועדה, כביכול, להגן על היהודים מפני הכושים, להציב ביריונות יהודית מול ביריונות שחורה. ואז התגלה כישרונו האמיתי של כהנא: לטרוך תגלוליס-פירסומת, שערכם המושגי היה אפסי ואף

כהנא עולה: הקרקע בערה באמריקה

כהנא בישראל: נשק לראשי המאפיה

שלילי, אך שאמצעי-התיקשורת האמריקאיים עטו עליהם. לדבריו עצמו: "היתה לי תמיד הבנה למה שמעורר אנשים ומלדיב את רמיונם" — פסוק היטלראי אופייני. הוא גם התגאה בכישרונו ליצור ידיעות ומעבירות אותו. מעמוד 40 בעיתון היומי לעמוד הראשון.

כאשר רצו הכושים לסחוט "כופר" מכנסיות ובתי-כנסת עבור תקופת עבודתם ואוימו, בין השאר, על בית-כנסת גדול במרכז מנהטן, הופיעו נעריו של כהנא כמגינים, מצוידים בשרשרות

ברזל (נשק כנופיות-הרחוב של ניויורק), מבלי שאיש הזמין אותם. הצלמים צילמו — והתמונות אכן הגיעו לעמוד הראשון, כשהתקיפו פירחחים כושיים זקנים בדרכס לבית-הכנסת — שלח כהנא "סיונים" מזוינים להגן עליהם.

הסיונים הונצחו עליידי הטלוויזיה והעיתונות — ונעלמו למחרת היום, כפי שציין ה-ניויורק טיימס. הם השאירו אחריהם את התוצאה המעשית היחידה של פעולתם: שינאה נוראה בקרב המוני הכושים, שהתחילו רק אז לראות ביהודים את חילי-החלוץ של הגזענות הלבנה, המדכאת והעושקת אותם.

השנה הישנה וולטר מונדייל, המועמד הרמוקרטי לנשיאות ארצות-הברית, את הגזענות של כהנא לגזענות של לואי פרנאן, דמגוג כושי שהשמיץ שורה ארוכה של התבטאויות אנטי-שמיות מחפירות. אין ספק כי כהנא ופרנאן עוררו זה לזה לעשות קאריירה, תוך ניצול הגזענות של ההמונים משני-הצדדים. אך אין ספק כי העימות הגוברת בין היהודים והכושים בארצות-הברית, שבהנא תרם לה תרומה כה רבה, היא טראגדיה לשני הצדדים, ואסון ליהודי ארצות-הברית.

הכל למען הטלוויזיה

העניין הכרושי לא הספיק כדי לספק פירסומת לאורך ימים. למזלם, התעורר עניין יהודי ברית-המועצות. לתוך המערכה הליגטימית למען חופש-העלילה של יהודי ברית-המועצות הסתננו לא פעם גופי-סתר של מוסד-הביטחון האמריקאי, שביקש לגבול עניין זה וטובתו. מוסדות ישראלים וציוניים ערים לסכנה זו, והזהירו לא פעם מפני עירבוב זה, המזיק לעניין היהודי.

אכל מוסדות-הסתר הלוחמים נגד הקומוניזם באמריקה ובעולם עטו, כמוכן, על נושא זה, שאיפשר להם או לגייס את יהדות ארצות-הברית למען מילחמת ויאטנאם.

מצב זה הבטיח מראש חופשי-פעולה — אם לא יותר מזה — לתגלולי הליגה.

כל פעולותיה היו לראויה בלבד — מיבצע-פירסומת אלימים, כעלי ערך ממש אפסי. פצצות-סירחון במופעי אומנים סובייטים בארצות-הברית, הטרדת נשים וילדים של דיפלומטים סובייטים בדרכס לסופר-מארקט או לבית-הספר, ניסיונות הצתה ופריצה, ולבסוף מעשה רצח — כאשר נספתה מזכירה של סול יורוק, אמרגן יהודי ציוני נורע, שעסק בייכוא אומנים סובייטיים, בשעת פיצוץ משרדו.

במיו תמיד כשהוא מריח סכנה, הכחיש כהנא שהוא קשור לעניין, אך מעולם לא נמצא שום גוף אחר, שיכול היה להיות אחראי לו.

התוצאה היחידה של פעולות הליגה היתה גם הפעם שלילית: הן סיפקו תחמושת לתעמולה הסובייטית נגד ישראל והציונות, עוררו אנטי-שמיות בכרית-המועצות והקימו את דעת-הקהל האמריקאית נגד הפעולה למען עליית היהודים.

מאות פעולות-ראווה כאלה הפרו את החוק האמריקאי. אולם המישטרה, הבולשת הפדרלית, ואפילו בית-המשפט התייחסו לאנשי הליגה כסלחנות בלתי-רגילה. ברוב המקרים לא נתגלו האשמים, ובמקרים האחרים — נידונו לעונשים מגוחכים.

אילו רצה הארבי"איי לחסל פעולות אלה, יכול היה לאסור את כל אנשי הליגה תוך 24 שעות. לימים נתגלה במיסמכים רשמיים שהארבי"איי קיים עיקוב רצוף ויסודי אחרי פעולות הליגה. אולם לא ננקטה נגדה פעולה ממשית.

היה ברור כי הליגה נהנית מחסות גלובלית של מוסדות שרותי-הביטחון האמריקאיים. אך יחד-דבש זה נגמר לפתע.

ביצת קולומבו

ה קרה כאשר החליט הנשיא ניקסון להשתית את מערכת הבחירות הבאה שלו על התקרבות אמריקאית-סובייטית, וליצור לעצמו תרמית של איש-שלוש.

הוא שם קץ למילחמה הקרה, הכשיר את הקרקע לבנית אמריקאית-סובייטית, הבטיח לחסל את מילחמת ויאטנאם, הכיץ את ביקוריו בפקין ובמוסקבה. כל שלוחות השילטון קיבלו הוראות לשנות את גישתן בהתאם לכך, ולחסל כל פעולה העלולה להפריע.

לפתע נובח כהנא לדעת שהיחס הסלחני והתמיכה הסמוייה של הארבי"איי — הסתיימו. אנשיו החלו להאסר, המישפטים נגד כהנא עצמו וסקרדי התחילו להיות רציניים.

כפיות-טובה זו הרגיזה את כהנא מאוד. מה היה מסוגל לעשות בלי תמיכה זו?

הפיתרון היה פשוט. אם הארבי"איי פונה נגדו, אפשר לבקש את חסות הגוף הנרדף ביותר על ידי הארבי"איי: המאפיה.

ניו-יורק קיימת שלוש "מישפחות" גדולות של המאפיה, הלוחמות זו בזו. לכל כנופייה כואת יש כמה מאות "חילים" מגויסים ומזוינים. הם עוסקים ברצח, סחיטה, סמים והימורים. הכנופייה החשובה ביותר היתה זו של ג'ו קולומבו.

מישפחה זו נמצאה במילחמה לחיים ולמוות עם הכנופייה היריבה — זו של האחים גאלו. אנשי גאלו ניסו לרצוח את קולומבו, ועמדו קשה. אנשי קולומבו רצחו את גאלו. ומי עצד ליד ג'ו קולומבו, באשר ירה בו המתנקש?

הלוחם היהודי האמין, מאיר כהנא.

היה זה שיאה של שותפות בין המאפיה ובין הליגה. כנופיית קולומבו הקימה אירגון-כיסוי פוליטי, שלחם. כביכול, למען